

Cartea lui Daniel – Numărul o sută cincizeci și patru

Înțelegerea ultimei viziuni a lui Daniel: semnificația lui Belșațar și dezvoltarea profeției

Jeff Pippenger
2024-03-23

Ultima viziune a lui Daniel cuprinde ultimele trei capitole. Primul dintre aceste capitole, la fel ca și ultimul dintre cele trei, identifică experiența lui Daniel, iar capitolul din mijloc identifică istoria profetică ce tratează ridicarea și căderea finală a împăratului contrafăcut al miazănoaptei. Primul capitol este asemenea ultimului, iar capitolul din mijloc reprezintă răzvrătirea împăratului contrafăcut al miazănoaptei. Ultima viziune a lui Daniel, viziunea râului Hidechel, poartă semnătura lui Alfa și Omega, care este Adevărul. Pe măsură ce începem să abordăm ultima viziune a lui Daniel, vom începe cu versetul unu.

Në vitin e tretë të Kirit, mbretit të Persisë, iu zbulua një gjë Danielit, emri i të cilit quhej Belteshazzar; dhe gjëja ishte e vërtetë, por koha e caktuar ishte e gjatë; dhe ai e kuptoi gjënë dhe pati kuptim të vegimit. Danieli 10:1.

Există mai multe adevăruri cuprinse în acest verset. Primul este numele lui Daniel, „Beltesațar”.

Căpetenia famenilor le-a pus nume: lui Daniel i-a pus numele Belșațar; lui Hanania, Șadrac; lui Mișael, Meșac; iar lui Azaria, Abed-Nego. Daniel 1:7.

Në kapitullin e parë Danielit iu dha emri “Belteshazzar”, dhe ai nuk përmendet më si “Belteshazzar” deri sa të paraqitet vegimi i tij i fundit. Prandaj, Belteshazzar është emri i tij në dëshminë e tij të parë dhe të fundit. Ndryshimi i një emri në profeci përfaqëson një simbol të marrëdhënies së besëlidhjes midis Perëndisë dhe popullit të Tij. Kur Zoti hyri në besëlidhje me Abramini dhe Sarain, Ai ua ndryshoi emrat në Abraham dhe Sarah. Ai ia ndryshoi emrin Jakobit në Izrael, dhe Ai premton t’i japë popullit të Tij të besëlidhjes të ditëve të fundit një emër të ri.

Pentru Sion nu voi tëcea și pentru Ierusalim nu voi avea odihnë, përnjëherë drejtëria e tij va straluci ca lumina și mântuirea e tij ca o fackie care arde. Atunci neamurile vor vedea drejtëria e tij și tojtë împëratit slava e tij; și vei fii numit me un nume njeu, me care gura e Domnit i tij va rasti. Isaia 61:1, 2.

Catër filadelfieni, care sunt cët o sutë patruzeci și patru de mii ditë zilele de pe urmë, El face de asemenea aceastë promisiune.

Pe cel ce va birui i tij voi face un stâlpi në templin e Dumnezeut i tij și nu va mai ieti afër njeoditë; și voi shre asupër i tij Numele e Dumnezeut i tij și njeu cettit e Dumnezeut i tij, njeu Ierusalim, care se coboërë dit cer de la Dumnezeu i tij; și voi shre asupër i tij Numele e tij cel njeu. Cine are urechi, shtë audë ce zite Duhet bisericit. Apokalipsa 3:12, 13.

Profeții înfățișează poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și, spre deosebire de Avraam, Sara și Israel, înțelesul precis al numelui Belșațar este necunoscut. Numele pe care Dumnezeu îl dă poporului Său din zilele de pe urmă pentru a reprezenta relația Sa de legământ este un nume necunoscut până în vremea când El le dă acel nume. Numele Belșațar îl identifică pe Daniel drept poporul legământului lui Dumnezeu, Philadelphia, în zilele de pe urmă, însă numele propriu-zis este ascuns până la sigilare, căci numele este scris pe frunțile lor, care este și locul unde este scrisă pecetea.

Și m-am uitat și, iată, un Miel stătea pe muntele Sionului, și împreună cu El o sută patruzeci și patru de mii, având scris pe frunțile lor Numele Tatălui Său. Apocalipsa 14:1.

Daniel je v první kapitole nazýván Beltesazar a potom opět v desáté kapitole, čímž se sám označuje jako symbol hnutí prvního anděla i hnutí třetího anděla; neboť první kapitola představuje poselství prvního anděla, jak bylo již podrobně doloženo v dřívějších článcích. Desátá kapitola tedy představuje hnutí třetího anděla a smluvní lid posledních dnů. Tento verš pak označuje Beltesazara za symbol těch, kdo rozumějí rozmnožení poznání, které bylo odpečetěno v reformním hnutí, jež začalo roku 1989. To je vyjádřeno důrazem na to, co Daniel (Beltesazar) věděl.

Daniel este identificat ca unul care cunoștea „lucrul” care „i-a fost descoperit lui Daniel”, „și lucrul era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; și el a înțeles lucrul și a avut pricepere cu privire la vedenie.” Daniel a înțeles „lucrul” și, de asemenea, „vedenia”. Cuvântul ebraic „dabar” este tradus în verset prin „lucru” și înseamnă „cuvânt”. Din punct de vedere profetic, „cuvântul” reprezintă atât vedenia „celor șapte vremi”, cât și pe Hristos, care este Cuvântul. Atât „cele șapte vremi”, cât și Hristos sunt Piatra pe care au lepădat-o zidarii, iar Daniel reprezintă un popor care înțelege ambele elemente ale simbolismului Cuvântului.

În Daniel, capitolul nouă, versetul douăzeci și trei, găsim unul dintre cele mai importante versete legate de profețiile de timp ale celor două mii trei sute de ani și ale celor două mii cinci sute douăzeci de ani, care sunt reprezentate prin întrebarea din Daniel, capitolul opt, versetul treisprezece, și răspunsul din versetul paisprezece. Întrebarea întrebă: „Până când va fi vedenia «chazon», care identifică călcarea în picioare a sanctuarului și a oștirii, săvârșită mai întâi de păgânism și apoi de papalitate?” Călcarea în picioare a durat două mii cinci sute douăzeci de ani, în împlinirea expresiei „de șapte ori” din Leviticul douăzeci și șase.

Răspunsul la întrebarea din versetul treisprezece a fost: până la două mii trei sute de ani; apoi sanctuarul, care a fost călcat în picioare, va fi curățit, iar viziunea „mareh” a celor două mii trei sute de ani leagă împreună cele două profeții de timp, iar în versetul douăzeci și trei din Daniel nouă, Gabriel îl conduce pe Daniel să înțeleagă relația dintre cele două viziuni.

La începutul rugăciunilor tale a ieșit porunca, iar eu am venit să ți-o fac cunoscută; căci ești preaiubit. Prin urmare, înțelege cuvântul și ia aminte la vedenie. Daniel 9:23.

Cuvântul tradus în verset atât prin „a înțelege”, cât și prin „a lua aminte” este cuvântul ebraic „biyn”, iar el înseamnă „a separa în minte”. Gabriel îl înștiințează pe Daniel să facă o separare mintală între „lucrul” și „viziunea”. „Viziunea” din verset este cuvântul ebraic „mareh” și este

viziunea celor două mii trei sute de ani, care s-a încheiat la 22 octombrie 1844. Cuvântul ebraic tradus prin „lucrul” este același cuvânt tradus prin „lucru” în versetul întâi al capitolului zece. Este cuvântul ebraic „dabar” și reprezintă viziunea celor două mii cinci sute douăzeci de ani, care de asemenea s-a încheiat la 22 octombrie 1844.

În primul verset al capitolului zece, poporul legământului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este reprezentat de Beltșatar și a înțeles sporirea cunoștinței care a venit la vremea sfârșitului, în 1989, care i-a îngăduit să înțeleagă legătura dintre cele două vedenii, pe care mileriții din mișcarea primului înger au înțeles-o doar parțial. În verset, vedenia reprezentată ca „lucrul” este identificată drept cea mai lungă dintre cele două profeții, deoarece, intercalat între cele două referiri din verset la „lucrul”, Daniel arată că vremea hotărâtă pentru „lucrul” (dabar) era „lungă”, în raport cu vedenia (mareh).

În al treilea an al lui Cirus, împăratul Persiei, i-a fost descoperit un lucru lui Daniel, al cărui nume era Beltșatar; și lucrul era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; și el a înțeles lucrul și a avut pricepere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Ukuri bwihishe ko “ibihe birindwi” ari bwo buhanuzi bw’igihe burebure kurusha ubundi bwamamajwe n’Abamillerite, buhakanywa n’Ubwadiventisiti bwa Lawodikiya, bushingiye ku murongo w’Ibyanditswe bawugoreka kugira ngo ubazanire kurimbuka kwabo ubwabo. Kubera kwanga “ibihe birindwi” mu bugome bwo kwigomeka bwo mu 1863, ntibabona isano iri hagati y’ubwo buhanuzi bubiri, kandi bashobora gusa, cyangwa bashaka gusa, kubona ko umurongo ukurikira ugaragaza imyaka ibihumbi bibiri na magana atatu.

„Iskustvo učenika koji su pri prvom Kristovu dolasku propovijedali ‘evanđelje o kraljevstvu’ imalo je svoj pandan u iskustvu onih koji su objavljivali vijest o Njegovu drugom dolasku. Kao što su učenici išli propovijedajući: ‘Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje’, tako su i Miller i njegovi suradnici objavljivali da se najdulje i posljednje proročko razdoblje prikazano u Bibliji približava svome isteku, da je sud blizu i da će vječno kraljevstvo biti uspostavljeno. Propovijedanje učenika u pogledu vremena temeljilo se na sedamdeset tjedana iz Daniela 9. Vijest koju su iznosili Miller i njegovi suradnici navješćivala je završetak 2300 dana iz Daniela 8,14, čiji su sedamdeset tjedana dio. Propovijedanje jednoga i drugoga temeljilo se na ispunjenju različitoga dijela istoga velikog proročkog razdoblja.” Velika borba, 351.

Nu ratați logica inerentă a acestui ultim pasaj. Adventismul laodicean nu învață lumea că milleriții au crezut că sanctuarul care urma să fie curățit era sanctuarul ceresc, căci ei, și oricine dorește să cerceteze consemnarea istorică, știu că milleriții au crezut că sanctuarul care urma să fie curățit era pământul. Pasajul pe care adventismul laodicean îl răstălmăcește spre propria sa pieire este: „astfel, Miller și colaboratorii săi au proclamat că cea mai lungă și cea din urmă perioadă profetică adusă în atenție în Biblie era pe punctul de a se încheia”, despre care ei insistă că este vorba despre cei două mii trei sute de ani din Daniel capitolul opt, versetul paisprezece.

Cărțile de istorie ale adventismului însuși arată că toți cei trei sute de predicatori mileriți au folosit în prezentările lor harta pionierilor din 1843, iar pe acea hartă este pe deplin limpede, ca și în restul mărturiei istorice, că „cele șapte vremi” (două mii cinci sute douăzeci de ani) erau profeția pe care

ei au identificat-o drept „cea mai lungă și cea din urmă perioadă profetică”, care „era pe punctul de a expira”. Din pricina răzvrătirii lor din 1863, când au respins piatra de temelie a „celor șapte vremi”, ei stăruie acum, orbește, că Sora White rescrie istoria deja stabilită în pasajul din Tragedia veacurilor.

În versetul întâi al capitolului zece din Daniel, Belșatar îl reprezintă pe poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, iar ei înțeleg atât întrebarea, cât și răspunsul din Daniel capitolul opt, versetele treisprezece și paisprezece, pe care Sora White le identifică drept temelia și stâlpul central al credinței advente. Portretizarea pe care Daniel o reprezintă în acest verset marchează o distincție între poporul legământului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și adventismul laodicean, căci ei sunt aceia care înțeleg sporirea cunoștinței din 1989.

În al treilea an al lui Cyrus, împăratul Persiei, un lucru a fost descoperit lui Daniel, al cărui nume se numea Belșatar; și lucrul era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; iar el a înțeles lucrul și a avut pricepere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Versetul întâi este începutul vedeniei date la râul Hidechel, care se încheie în capitolul doisprezece. Acolo găsim desigilarea cărții lui Daniel la vremea sfârșitului, astfel încât reprezentarea lui Daniel înțelegând atât „lucrul”, cât și „vedenia” este legată de aceia care înțeleg și care sunt identificați ca fiind „cei înțelepți”, în contrast cu aceia care nu înțeleg și care sunt identificați ca fiind „cei nelegiuți”. În versetul zece al capitolului doisprezece este reprezentată deosebirea dintre aceste două categorii.

Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:10.

Cei „înțelepți” înțeleg, iar cei răi nu înțeleg, iar cuvântul tradus prin „a înțelege” este același cuvânt pe care l-am identificat în versetul douăzeci și trei al capitolului nouă. Este cuvântul ebraic „biyn”, care înseamnă a separa în minte. Cei răi nu înțeleg sporirea cunoștinței, căci nu sunt dispuși să facă separarea mintală a celor două vedenii care sunt adevărurile pe care Belșatar este identificat ca înțelegându-le în versetul unu, atunci când este identificat ca Belșatar în loc de Daniel. În versetul unu el este identificat ca poporul legământului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și este identificat ca fiind dintre aceia care înțeleg cele două vedenii, între care poporul lui Dumnezeu trebuie să facă o distincție mintală. Isus ilustrează sfârșitul unui lucru prin începutul unui lucru, iar în capitolul doisprezece, cei înțelepți sunt aceia care înțeleg profeția celor două mii trei sute de ani și legătura ei directă cu profeția de timp „cea mai lungă și cea din urmă”, care este cea a celor două mii cinci sute douăzeci de ani.

Vom continua studiul nostru asupra ultimei vedenii a lui Daniel în articolul următor.

Poporul Meu este nimicit din lipsă de cunoștință; fiindcă ai lepădat cunoștința, te voi lepăda și Eu, ca să nu-Mi mai fii preot; întrucât ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi. Osea 4:6.

Voi înșivă, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca o casă duhovnicească, o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. De aceea este cuprins și în

Scriptură: „Iată, pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine crede în El nu va fi dat de rușine.” Așadar, pentru voi, care credeți, El este prețios; dar pentru cei neascultători, „piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie capul unghiului” și „o piatră de poticnire și o stâncă de cădere”, pentru cei ce se poticnesc de cuvânt, fiind neascultători; la aceasta au și fost rânduiți. Dar voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor al lui Dumnezeu, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. 1 Petru 2:5–10.

Considerați că îndelunga-răbdare a Domnului nostru este mântuire, după cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, potrivit cu înțelepciunea dată lui; ca și în toate epistolele lui, când vorbește în ele despre aceste lucruri. În ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neînvățați și nestatornici le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre propria lor pieire. Voi, deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva, fiind târâți de rătăcirea celor nelegiuți, să cădeți din statornicia voastră. 2 Petru 3:15–17.

Aceste lucruri adu-le aminte, poruncindu-le înaintea Domnului să nu se certe asupra cuvintelor, spre niciun folos, ci spre pieirea celor ce ascultă. Străduiește-te să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca unul încercat, un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine, împărțind drept cuvântul adevărului. Dar ferește-te de vorbăriile lumești și deșarte, căci ele vor înainta tot mai mult în neevlavie. 2 Timotei 2:14–16.